

PĀ•CHNI HO, Ā~Ā•ZNI HO, AĀ̄ MU TEĀ̄ŌEE KREV!

ĀšterĀ½, 24 kvĀten 2011

"Seš mrtvej!" Nejssem!" "Prásk! Tak teĀ• uĀ¾ si!" Fascinují mĀ kluĀ•iĀ•í hry. AĀ̄ se snaĀ¾íte, jak snaĀ¾íte vychovat z pacifisty, stejnĀ po sobĀ budou stĀ™ilet. Podle mĀ to mají v genech. Jako osvícení rodiĀ•e jim totiĀ¾ peĀ•livĀ, vybíráme hra kulturní program v podstatĀ jiĀ¾ od kolébky.

Ā½ádné zbranĀ do rodiny, z televizních poĀ™adĀ jen ty mírumilovné. Takový Tom a Jerry tĀ™eba do naší rodin nesmĀjí, protoĀ¾e neshledáváme nic pĀ™inosného na pohádce, kde malý zákeĀ™ný hlodavec nechává v pravidelných intervalech vybuchovat slaboduchému kocourovi hlavu. PĀ™esto se i u nich uĀ¾ kolem tĀ™etího roku zaĀ•aly projevovat prav atavismy. Pobíhali po bytĀ se stanovou tyĀ•kou nebo vaĀ™eĀ•kou a lovili v lepším pĀ™ípadĀ imaginární dinosaury, v horším pĀ™ípadĀ mou maliĀ•kost. PravdĀ, podobnĀ jsem jim podle obrázkĀ pĀ™ipomínala diplodoka.

Tak dostali první (a zatím i poslední) pušku. K takhle militaristickému nákupu jsem se uvolila jen proto, Ā¾e uĀ¾ mĀ nebvilo vĀ•nĀ zametat úlomky stanových tyĀ•ek a hledat kuchyĀské náĀ•iní. Dostali základní pĀ™ednášku o tom, po lidech se nestĀ™ílí. Jediná palba je povolena na zvĀ•Ā™ z dĀ•vodu hladu nebo ohroĀ•ení. Chvilku jim to vydrĀ¾elo a já na vĀ•Ā™ila, Ā¾e mám vyhráno. Nejspíš ale byli na vzájemné vraĀ¾dĀní ještĀ pĀ™íliš malí.

Ve škole nám kdysi pan psycholog vykládal, jak jiĀ¾ výzkumy v mateĀ™ských školách ukazují na rozdíly v pĀ™ístupu k Ā¾ivotu u tĀ™iletých chlapeĀ•kĀ a holĀ•iĀ•ek. Zatímco pĀ™irozeností dĀ•vĀ•átek je tvoĀ™it a chránit domovy (tak, Ā¾e holĀ•iĀ•ky staví kruhová táboĀ™ištĀ, zdobí je a hájí), kluci budují obrovské stavby v podstatĀ jen proto, aby mohli poĀ¾itkáĀ™ky zboĀ™it. Pokud je omylem sousedova, je to ještĀ lepší. VzpomnĀla jsem si na to v okamĀ¾iku, kdy mĀ j dvoutletý nĀ•ný, sladký a roztomilý synek strávil hodinu dopoledne tím, Ā¾e postavil vĀ•Ā¾ z kostek, vrchol umístil panĀ•ka, zaĀ™val "heje mami!" a fláknul do toho násadou od smetáku. Potvrdil tím, mimo jiné to, co tvrdívala moje babiĀ•ka. TotiĀ¾ Ā¾e muĀ¾i potĀ™ebují obecnstvo.

Netvrdím, Ā¾e všechny holĀ•iĀ•ky jsou ochranné vily. Znáám pár pĀ•knĀ krvelaĀ•ných pĀ™íslušnic slabšího pohlaví, i kdyĀ¾ místo destrukce fyzické se zamĀ•Ā™ují spíš na tu duševní. Ale bojové hry jsou hlavnĀ doménou kluĀ•iĀ•í. TeĀ• se nám tu sešlo osm chlapeĀ•kĀ mezi pĀ•ti a devíti lety. A to je tedy masakr. "Tohle je svĀ•telnej meĀ•, tím tĀ rozsekám na cucky!" "A já tebe taky, uĀ¾ ti stĀ™íká krev!" "Kluci, lidi se pĀ™ece nezabíjej..." snaĀ¾ím my mírumilovné matky tu a tam mírnit. Ale je to marné. Podívají se na nás jako Jediové na niĀ¾ší bytosti a jdou si dál ustĀ™elovat hlavy a odsekávat konĀ•etiny.

UĀ¾ jsem si trochu zvykla a obrnila se. UĀ¾ se necítím dotĀ•enĀ, kdyĀ¾ hodinu a pĀ•l stavím letadlo z lega ("Maminko prosím, pomoĀ¾ mi s tím!") místo toho, abych uvaĀ™ila obĀ•d, vyluxovala a povĀ•ila vyprané prádlo a za pĀ•t minut poté mi bojovník pĀ™inese ubohé trosky s nadšeným výrazem v tvĀ™i "Voni do sebe vrazili a tenhle šel do vývrtky a pchhhh, dĀ¾Ā¾Ā¾, prásk!!! Ale pilot to pĀ™eĀ¾il mami, katapultoval se a na zemi pak bojovali a navzájem se propíchlí!"

Nechceme mít z klukĀ maminy mazánky. VĀ•dí, Ā¾e se mohou bránit, ale nesmí útoĀ•it jako první. UĀ•íme je, Ā¾e se zastat slabšího a Ā¾e holky se nebijou. I kdyĀ¾ tvĀ™í v tvĀ™ obĀ•asným problémĀm s terorizujícími spoluĀ¾aĀ•kškolky tak úplnĀ nevím, jak se k poslední napsanému postavít. Zatím poĀ™ád tvrdíme, Ā¾e holky se nebijou, ale zaĀ™vat se na nĀ mĀĀ¾e. Myslím, Ā¾e to všechno docela chápou. Jinak mají svĀ•j svĀ•t, v nĀmĀ¾ se bez skurpul propichují a mrzaĀ•í. VĀ•bec mu nerozumím a poĀ™ád se ho tu a tam snaĀ¾ím moderovat. Zcela marnĀ a zbyteĀ•nĀ. A lepším se. Myslím, Ā¾e uĀ¾ brzo bez mrknutí oka utĀ™u imaginární krev, zašiju seĀ•né rány a budu s úsmĀ•ve servírovat obĀ•d. Markéta Hrdoušková